

اصالت در بافت تاریخی محله فردوسی شهر تهران با رویکرد پدیدارشناسی

دریافت مقاله: ۹۹/۲/۵ پذیرش نهایی: ۹۹/۷/۵

صفحات: ۴۳۴-۴۱۳

سمانه دوستی: دانشجوی دکتری، رشته شهرسازی، دانشکده هنر و معماری واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

Email: samaneh.doosti@yahoo.com

زهره داود پور: دانشیار و عضو هیات علمی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران^۱.

Email: zdavoudpour@yahoo.com

یللا زارع: استادیار و عضو هیات علمی، دانشکده هنر و معماری واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

Email: Zare@wtiau.ac.ir

چکیده

محله‌های شهری از عناصر حیات‌بخش هر شهر محسوب می‌گردد و فرهنگ ساکنان در تاروپود محله نهفته است. ورود فناوری‌های نوین در زندگی شهری و شتاب‌زدگی طراحان در ساخت بناها، موجب کاهش حس تعلق ساکنان به محیط زندگی و کاهش تعاملات اجتماعی شده است. به همین خاطر روزگاری که محله‌های تاریخی به‌عنوان نماد امنیت، آسایش و اصالت ساکنان بودند، به خاطر ناکارآمدی و ازهم‌گسیختگی ساختار، دچار ناپایداری و جابه‌جایی ساکنان شده و به‌عنوان معضل اصلی در این دسته از محله‌ها شناخته می‌شود. این مقاله با هدف شناسایی مؤلفه‌های اصالت در بافت تاریخی محله فردوسی در منطقه ۱۲ شهر تهران با رویکرد پدیدارشناسی توصیفی انجام شده است. بدین منظور هشت نفر از ساکنان محله مذکور که سابقه سکونت بیش از پنجاه سال در این محله را داشتند، با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و با استفاده از پرسشنامه و مصاحبه‌های عمیق فردی، اطلاعات جمع‌آوری، مکتوب و پیاده‌سازی شدند و نتایج در نرم‌افزار تحلیل داده‌های کیفی مکس کیودا^۲ و به روش هفت‌گانه کلایزری مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها بیانگر آن است که اصالت به‌عنوان یکی از ویژگی‌های فردی، عامل مؤثر در تربیت انسان برای زندگی به‌عنوان شهروند در جامعه بیرونی و نقش کنترل‌کننده بر رفتار و عملکرد انسانی در جامعه خواهد داشت. از این رو حفظ و حراست از آثار، ابنیه و مکان‌های با ارزش تاریخی موجود در این محله که دستخوش ویژگی‌های رفتاری و عملکردی انسان‌هاست، علاوه بر ماندگاری و غنای حسی فضا، از ملزومات انتقال اصالت از نسلی به نسل دیگر خواهد بود.

کلید واژگان: اصالت، بافت تاریخی، محله فردوسی، رویکرد پدیدارشناسی، کلایزری

۱- نویسنده مسئول: قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشکده معماری و شهرسازی، طبقه چهارم، شماره تماس: ۰۹۱۲۱۳۰۹۰۵۹
2- MAXQDA

مقدمه

محله‌های شهری از عناصر حیات‌بخش هر شهر محسوب می‌گردد و فرهنگ ساکنان شهری، در تاروپود محله‌های شهری نهفته است. رشد شهرنشینی، افزایش تحولات در بافت‌های شهری و ایجاد بافت‌های شهری جدید بنا به تقاضای ساکنان، موجب کم توجهی و نادیده گرفتن بافت‌های قدیمی شهر گشته و حضور آن‌ها در اذهان عمومی به‌عنوان یک عنصر هویت‌بخش فراموش شود. ورود فناوری‌های نوین در زندگی شهری و شتاب‌زدگی طراحان در ساخت بناها، موجب کاهش حس تعلق ساکنان به محیط زندگی‌شان و کاهش تعاملات اجتماعی شده است. به همین خاطر، روزگاری که محله‌های تاریخی به‌عنوان نماد امنیت، آسایش و اصالت ساکنان بودند، به علت ناکارآمدی و ازهم‌گسیختگی ساختارشان، دچار ناپایداری و جابه‌جایی ساکنان گشته است. بر این اساس ناپایداری و جابه‌جایی ساکنان در محله‌های دارای ارزش تاریخی به‌عنوان معضل اصلی در این دسته محله‌ها شناخته می‌شود. معضلات کالبدی، احساسی و عملکردی موجود در محله باعث جابه‌جایی ساکنان از این دسته محله‌ها و خالی شدن از سکنه می‌گردد. زوال ارزش بنای تاریخی موجود در محله، ایجاد ساختمان جدیدالاحداث ناخوانا با بنای تاریخی موجود در محله، عدم یکدستی ساختار اجتماعی، از بین رفتن خاطره‌ها و تصورات ذهنی موجب عدم سکونت پایدار افراد در محله‌های دارای ارزش تاریخی و در نهایت از بین رفتن اصالت محله تاریخی می‌گردد. "جامعه پایدار جامعه‌ای نیست که زندگی در آن همراه با محدودیت‌های همیشگی زیست‌محیطی و ساکن و بدون رشد باشد، بلکه برعکس جامعه‌ای است که محدودیت‌های رشد را تشخیص داده و به دنبال راه‌ها و روش‌هایی جایگزین برای رشد باشد" (کومر^۱، ۱۹۹۹: ۴۸).

"پایداری کالبدی اجتماعی در یک محله زمانی محقق می‌شود که ساکنان از زندگی در خانه و محله خود رضایت داشته باشند و از همسایگی و ماندگار شدن در محله خود لذت ببرند. در این حالت با گذشت زمان تعاملات اجتماعی و نیاز به انجام فعالیت‌ها در محل بیشتر می‌شود و ساکنان نسبت به محله خود تعلق خاطر پیدا می‌کنند و در پی آن در نگهداری و بهبود وضع محله مشارکت خواهند کرد؛ این همان شاخص اصلی و دلیل پایداری یک محله خواهد بود" (کلانتری و درخشانی، ۱۳۹۳: ۱۰). محدوده مورد مطالعه این پژوهش، محله فردوسی در ناحیه یک شهرداری منطقه ۱۲ تهران است که قسمت عمده این محله را بافت تاریخی تشکیل می‌دهد. لذا توجه به بافت تاریخی در هر شهر که دربرگیرنده اصالت آن شهر محسوب می‌شوند و تأکید بر حفظ و پایداری شاخصه‌های اصالت در محله‌های بافت تاریخی به‌عنوان ضرورت و اهمیت قلمداد می‌شود. هدف کلی در این پژوهش، شناسایی عوامل مؤثر بر ماندگاری ساکنان و افزایش احساس تعلق به همچنین مکانی برای انسان است که محصول شناسایی شاخص‌های اصالت در یک محله بافت تاریخی در نظر گرفته شده است.

سؤال اصلی این پژوهش این است که چگونه می‌توان از مفاهیم نهفته در محله‌های تاریخی، افکار ساکنان و دیدگاه‌های صاحب‌نظران مؤلفه‌هایی را شناسایی نمود که بیان‌کننده اصالت محله‌های بافت تاریخی تهران باشد؟ برای دستیابی به پاسخ سؤال اصلی جواب دادن به سؤال فرعی ذیل ضروری است:

چگونه جاذبه‌های ادراکی و کالبدی محله‌های بافت تاریخی شهر تهران در مؤلفه‌های اصالت محله نقش دارد؟

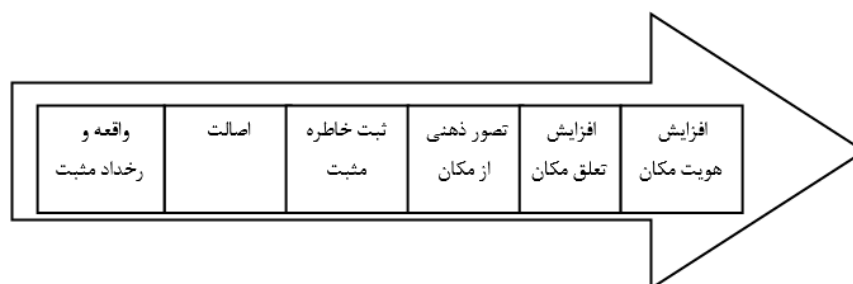
است. مفهوم اصالت در این مقاله که مترادف Authenticity در زبان انگلیسی است با مفهوم اصالت بخشی^۱ مطرح شده توسط نیل اسمیت^۲ در سال ۱۹۸۷ متفاوت است و مفهوم و معیارهای ارائه شده در خصوص اصالت در پژوهش پیش رو به صورت کاملاً ریشه‌ای به شناخت مفهوم اصالت از نهاد فردی و اعتقادی انسان پرداخته و تأثیرات فرهنگی و هویتی حاصل از آن را در محله شناسایی و در نهایت شاخصه‌هایی را بدین منظور ارائه می‌کند. در فرهنگ فارسی عمید به معنای با اصل بودن، اصل داشتن، اصیل بودن، ریشه‌دار بودن، نیک نژاد بودن بیان شده است (معین، ۱۳۶۲: ۱۶۵) و در فرهنگ معین اصالت را چنین تعریف می‌کند: (آ ل) ۱ - نژاده بودن، اصیل بودن. ۲ - نجابت داشتن. " (معین، ۱۳۸۳: ۵۲۵۸).

اصالت مکان از دیدگاه نظریه پردازان

مکان نه تنها با مجموعه‌ای فیزیکی، بلکه با رشته‌ای از فعالیت‌ها و فرآیندهای اجتماعی و روان‌شناختی که در آن‌ها انجام می‌گیرند، مشخص می‌شوند. مکان تنها متضمن و یا شامل محل‌های ویژه فیزیکی نیست، بلکه پر از معانی نمادین، دل‌بستگی‌های عاطفی و احساساتی است که افراد درباره یک مجموعه مشخص دارند (استدمن^۳، ۲۰۰۲: ۵۷۸). مکان از نظر انسان‌شناسی به عنوان فضایی تعریف شده است که در نتیجه فعالیت‌های انسان معنا پیدا کرده است (نوا^۴، ۲۰۰۵: ۱۲۱). فضا وقتی مکان می‌شود که زمینه، فعالیت، رفتار و احساسات را با آن مرتبط می‌کنیم (خازانچی و آرورا^۵، ۲۰۱۰: ۲). مکان بیانگر رابطه زنده با ساختارها و منابعی است که تعاملات درونی گروه از آن‌ها پشتیبانی و حمایت می‌کند (فیت پاتریک^۶، ۲۰۰۳: ۱۲۲). مکان مرکز معنا بر اساس تجربه انسانی، روابط اجتماعی، احساسات و افکار است (توان^۷، ۱۹۷۷: ۶). "آزادی واقعی مستلزم تعلق داشتن است و سکونت به معنی تعلق داشتن به یک مکان واقعی است. هایدگر سکنا گزینی را به معنی بودن در صلح در یک مکان حفاظت شده می‌داند (پرتویی، ۱۳۸۲: ۱۳۰). تعلق مکانی مانند حس مکان اثر متقابل احساسات و هیجانات، اعتقادات و دانش، رفتار و عمل به یک مکان خاص است (هلپنی^۸، ۲۰۰۶: ۶). تعلق مکانی به احساس و تجربه فردی متکی است و به سکونت طولانی فرد در آن مکان بستگی ندارد. این حس تعلق موجب برانگیختن فعالیت‌های مشارکتی فرد در جهت افزایش فعالیت‌های اجتماعی می‌گردد. تعلق مکانی، هویت مکانی، حس اجتماعی و سرمایه اجتماعی به عنوان عناصر حیاتی در زندگی محیطی فرد است که موجبات ارتقاء جنبه‌های گوناگون محیطی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی می‌شود. این عناصر این امکان را فراهم می‌کند یک سکونت معمولی با فعالیت‌های روزمره را به سکونتی همراه با مشارکت در فرایندهای اجتماعی محلی تبدیل کند (منزو و پرکینز، ۲۰۰۶: ۳۳۵-۳۳۶). حس تعلق مکان در ایجاد هویت مکان نقش دارد. حس تعلق مکان موجب اتصال مردم و مکان در فعالیت‌های مشترکشان می‌گردد. حس تعلق مکان توانایی مکان را جهت برآورده ساختن نیازهای روانی استفاده‌کنندگان و

- 1- Gentrification
- 2- Smith Neil
- 3- Stedman
- 4- Nova
- 5- Arora & Khazanchi
- 6- Fitzpatrick
- 7- Tuan
- 8- Halpenny

برآورده کردن احساساتشان تکمیل می‌کند (اوجان^۱، ۲۰۱۲: ۱۵۶). عوامل و فرآیندهای مختلفی باعث ایجاد تعلق مکانی می‌شوند. "وقایع در رخدادهای مثبت موجب ایجاد خاطرات مثبت می‌گردد و همین امر خاطرات مثبتی را در افکار فرد از مکان ایجاد می‌کند. این امر تعلق مکانی را افزایش می‌دهد و موجبات ایجاد هویت مکانی می‌شود (رضازاده، ۱۳۸۴: ۳۱۹). حس اصالت (ریشه‌داری)، از ملزومات خاطرات مثبت است. به نظر توان، ریشه‌داری در مکان به معنای همبستگی و یکی شدن فرد با مکان است. اصالت به معنای احساس بودن در موطن به شکلی ناآگاهانه است. در چنین شرایطی بین شخص و مکان فاصله‌ای نیست و شخص جزئی از مکان است. اصالت به‌طور عینی سکونت بلندمدت در یک مکان جغرافیائی و به‌طور ذهنی، حالتی است که با بی‌اعتنائی به جهان کلاً و بی‌توجهی به گذر زمان به وجود می‌آید. اصیل بودن در اصل به معنی کاملاً در موطن خود بودن است، یعنی ایمن و آسوده بودن. بنابراین چنین نگرشی اشتیاق و علاقه را به کشف آنچه در ورای مکان و زمان حاضر است از بین می‌برد. اصالت وضعیت نیندیشده بودن است که در آن شخصیت انسان با محیط اجتماعی‌اش در هم می‌آمیزد (توان، ۱۹۸۰: ۶). حس مکان از تعامل سه عنصر موقعیت، منظر و درهم تنیدگی شخصی ارتباط دارد که هر کدام از آن‌ها به‌تنهایی برای خلق حس مکان کافی نیست. چنین مکانی مخزن خاطرات، تجربیات و رؤیاهای مشترک انسان می‌گردد. این مکان روابط اجتماعی، خانوادگی و ریشه‌داری انسان را به یک مکان خاص و افراد را ایجاد می‌کند. به همین خاطر از نظر عاطفی، فرهنگی و معنوی بیشتر از آن‌ها مراقبت می‌کنند (سالوسان^۲، ۲۰۰۶: ۵۴). بر این اساس می‌توان گفت که از نظر سالوسان، شخصیت کالبدی، مالکیت، اصالت، ساکنان و وسایل رفاهی، طبیعت مانند آب، گیاهان، آسمان، خورشید و فضاهای خصوصی و جمعی، اجزای تشکیل‌دهنده مکان هستند که در خلق حس مکان مؤثرند (کاشی و بنیادی، ۱۳۹۲: ۴۷). به‌طور کلی فضاهایی که با عادات و رفتارهای اجتماعی و فرهنگی همخوانی داشته باشد، موجبات ایجاد حس تعلق می‌گردد. روشن است که هویت مکان هم مانند حس مکان دارای سطوح و شدت مختلف بوده و عوامل تأثیرگذار در سطوح مختلف حس مکان، در هویت مکان هم مؤثر می‌باشند. بنابراین این عوامل در شکل‌گیری فرآیند طراحی بر هویت مکان مؤثر هستند. شکل (۱)

شکل (۱) فرایند تأثیر اصالت در افزایش هویت مکان و تعلق مکان

1- Ujang

2- salvessen

اصالت از دیدگاه منشورها و کنوانسیون‌های بین‌المللی

در قرن بیستم میلادی، جنبش‌های بین‌المللی برای حفاظت از بناها و شهرهای تاریخی به صورت جدی‌تری شکل گرفتند. در نتیجه این توجهات، متعاقباً منشورهای بین‌المللی، مانند قطعنامه آتن (۱۹۳۱)، قطعنامه ونیز (۱۹۶۴) تدوین گردید، که به ترتیب بر حفاظت از بناهای تاریخی و مرمت بناها و بافت‌های تاریخی توجه می‌کرد (مهدیزاده، ۱۳۹۷: ۳). منشور ونیز بر بازنگری منشور آتن در سال ۱۹۳۱ مبتنی بود و بر حفاظت و مرمت اثرهای تاریخی متمرکز بود (ژاکیتو^۱، ۲۰۰۷: ۴۵). مفهوم اصالت در ابتدا به صورت کالبدی مطرح شد به طوری که منشور ونیز بر اهمیت ساختمان‌های تاریخی به عنوان شاهد زنده سنت‌های قدیمی و میراث دار برای نسل جدید باقی‌مانده‌اند، بحث می‌کند (ایکوموس^۲، ۲۰۲۰). مفهوم اثر تاریخی نه تنها شامل ساخته‌های معماری منفرد می‌شود، بلکه فضای شهری و مناظری را که گویای یک تمدن خاص، یک تحول مشخص و یا یک حادثه تاریخی که به مرور معنی و مفهوم فرهنگی به خود گرفته‌اند، نیز می‌شود. تعریف اصالت، بر مبنای منشور ونیز، نشان‌دهنده تاریخی بودن و چگونگی کاهش روند فرسایش اموال میراث است. حفظ بناهای تاریخی به خاطر استفاده‌ای که از آن بناها می‌توانند به جامعه برسانند آسان می‌شود (پلوییت^۳، ۲۰۱۴: ۸۴). در واقع می‌توان ادعان داشت که منشور ونیز جامعه را به عنوان نیروی محرکه برای حفظ میراث ساختمان‌ها در نظر گرفته است و اولویت را در سودمندی اجتماعی ساختمان‌ها قرار داده است. در واقع جهت حفاظت بناهای میراثی، عوامل اجتماعی متعددی توسط نویسندگان و نظریه‌پردازان منشور ونیز مورد توجه قرار گرفته است (یزدانی مهر، ۲۰۱۹: ۹۲۹-۹۳۰). منشور ونیز بین حفاظت و مرمت تمایز قائل شد به طوری که هدف از حفاظت، حفاظت است و هدف از مرمت، پرداختن به ارزش تاریخی و زیبایی‌شناختی یک بنای تاریخی است. منشور ونیز نقش مهمی در تدوین سیاست‌های بین‌المللی حفاظت از جمله منشور بورا استرالیا داشت (وانگ^۴، ۲۰۱۶: ۲۰۳). در سال ۱۹۷۲، ایکوموس از سوی کمیته میراث جهانی (یونسکو) به عنوان یکی از سه بازوی مشاوره به کمیته میراث جهانی در کنار اتحادیه جهانی حفاظت و مرکز بین‌المللی مطالعه، حفظ و مرمت آثار فرهنگی نام‌گذاری شد (ایکوموس، ۲۰۲۰). کمیته میراث جهانی (۱۹۷۸) چهار معیار برای ارزیابی صحت در ساختار میراث را معرفی کرد: "طراحی"، "مواد"، "کار" و "تنظیمات". گفتنی است در دستورالعمل‌های عملیاتی میراث جهانی در سال ۲۰۰۵، مفهوم اصالت را می‌توان به عنوان توانایی اموال برای انتقال اهمیت فرهنگی یک مکان تعریف کرد (فدائی نژاد و حناچی، ۱۳۹۳: ۸۷). در سند نارا^۵، نقش اصلی اصالت در کلیه مطالعات و اقدامات مربوط به حفاظت، مرمت و برنامه‌ریزی بناهای تاریخی و محوطه‌های تاریخی است. هدف بیانیه سن‌آنتونیو در سال ۱۹۹۶، مراقبت از اصالت در روند حفاظت میراث فرهنگی و توسعه پایدار، توجه به ارزش‌های اجتماعی و هویت، توجه به اصالت مناطق اطراف آن و ارتباط با ارزش‌های غنی معنوی تاریخی است (احتشامی و سلطان نژاد، ۲۰۲۰: ۸۶).

- 1- Jokilehto
- 2- ICOMOS
- 3- Plevoets
- 4- Wong
- 5- Nara

اصالت از دیدگاه مکاتب و نظریه‌های فلسفی

مفهوم اصالت در خصوصیات و ویژگی‌های فردی انسان اصیل تداعی گشته و می‌توان گفت انسانی است که تمامی مظاهر و ارزش‌های انسانی به‌طور کامل و به‌صورت هماهنگ در او تجلی پیدا کرده و به‌عنوان یک الگوی مطرح و تأثیرگذار برای سایر افراد بشر به‌حساب می‌آید که بیانگر انسان کامل یا انسان آرمانی است. قرآن هدف از آفرینش آدمی همانا رسیدن به کمال و سعادت جاودان است، از همین رو از آدمی با القابی همچون خلیفه‌الله، و آصفی الله یاد می‌کند (رهنمایی، ۱۳۹۷: ۴۷-۴۸). رابطه انسان با خویشتن، یکی از چهار رابطه معنوی است که در آیین زرتشت انسان داراست. آگاهی از خویشتن، انسان را به فضایل اخلاقی، اندیشه نیک، راستی، شهرپاری اهورایی، مهر، رسایی و جاودانگی آراسته می‌گرداند. کسب این فضایل اخلاقی، موجب گرایش انسان به نیکی، در اندیشه، گفتار و رفتار می‌شود. این امر خود موجب تعالی معنوی انسان و رستگاری وی می‌گردد (رستمی‌نسب، ۱۳۸۲: ۶۵). مهم‌ترین ویژگی فلسفه چینی انسان‌مدار بودن آن است (چاکاواکی^۱، ۲۰۰۵؛ ۷۳). انسان کامل دیدگاه مکتب دائویی، می‌بایست هر آنچه اقتضای طبیعت است انجام دهد و از هر آنچه برخلاف اقتضای طبیعت است، پرهیز کند. (توکلی و کاظمی، ۱۳۹۲: ۶۹). مکتب کنفوسیوس مبتنی بر آداب و اخلاق پیشینیان است. انسان آرمانی در مکتب کنفوسیوس "انسان برتر" نامیده می‌شود، کسی است که خود را کاملاً با این نظام اخلاقی و تربیتی تطبیق داده باشد (قرائی، ۱۳۸۲: ۱۰۳). فرد در مسیر کمال در دین یهود، پس از گذشتن مراحل کمال عقلانی و پیروی از دستورات شریعت، به مرحله‌ای می‌رسد که باید در به دست آوردن فضایل اخلاقی همچون مهربانی، درستکاری و عدالت تا آنجایی پیش رود که بتواند با خداوند برابری کند (کلنر^۲، ۱۹۹۰). اومانیسیم مکتبی است که بر ارج نهادن به منزلت انسان استوار است در این مکتب بیشترین توجه و تمرکز خود را بر لذت بردن و کسب قدرت و مطلق ارضای منافع و منویات شخص بنا نهاده است. مکتب قدرت و مکتب اگزیستانسیالیسم نیز زاینده اومانیسیم هستند. مکتب قدرت هر چیزی که از روی قدرت، صادر شود نه از روی ترس و زبونی، یا آن چیزی که انسان را به قدرت برساند، کمال و سعادت است. مکتب‌های اگزیستانسیالیستی بر اراده و آزادی کامل انسان به‌عنوان سعادت برتر او تأکید می‌ورزند (خندقی، ۱۳۹۰: ۱۵۱-۱۴۲). با بررسی مکاتب فلسفی و ادیان دینی و نظریه‌های نظریه‌پردازان در خصوص اصالت از دو منظر میراث و نیز منشورهای کنوانسیون‌های بین‌المللی، مؤلفه‌های اصالت در محله‌های بافت تاریخی دریافت و در جدول (۱) ارائه شده است.

1- Chakravarthi

2- Kellner

جدول (۱) مؤلفه‌های اصالت در محله‌های بافت تاریخی

مؤلفه	معیارها	شاخص	سنجه
زیبایی شناختی	عینی	محدوده کالبدی فضاهای شهری- بدنه	پیوستگی مسیر - تناسب ارتفاع بدنه
		سازمان و استخوان بندی محله -ساختار شهری	فضای مناسب برای مکث و تعامل- وحدت و یکپارچگی فضایی
		قدمت ساخت	وجود بناهای بارز تاریخی
	ذهنی	سلسله مراتب شهری	مناسب سازی خیابان برای معلولین و افراد کم توان - رعایت مقیاس انسانی
		نمادها و نشانه‌ها انسان ساخت شواهد مادی - مواد و مصالح طراحی - طرح و شکل معابر	نورپردازی - مبلمان شهری - سایه بان کف سازی - جداکننده نرم و سخت
		نمادها و نشانه‌ها طبیعت ساخت	پوشش گیاهی
		جذابیت و سرزندگی شهری	نگهداری و نظافت
فرهنگی - تاریخی	ادراک هویت تاریخی مکان	ارزش‌ها و رویدادهای فرهنگی و تاریخی	یادبود و المان
		آیین‌ها - آداب و رسوم	برگزاری مراسم و آیین‌های سنتی
	ادراک هویت زمینه ای مکان	ارزش‌ها و صفات پسندیده اخلاقی	پاکیزگی و نگهداری خیابان
		بناهای بارز تاریخی	وجود بناهای بارز تاریخی
	تعلقات	نماد و نشانه‌های شهری	
	ادراک بعد خوانایی	خاطره‌های جمعی	
		جهت یابی - هویت قابل تشخیص	درگیری حواس پنجگانه در فضا
تصویر ذهنی از مکان			
اجتماعی - فرهنگی	اجتماعی - فرهنگی	حضورپذیری اقشار مختلف اجتماعی	حضورپذیری مردم
		نظارت و امنیت اجتماعی	حضورپذیری مردم
		حمایت از پیاده مداری	تسهیلات پارک وسیله نقلیه، جذب امکانات، تسهیلات حمل و نقل عمومی،
	فعالیتی	مراکز تجمع عمومی و فرهنگی	گره
		آداب و رسوم و روش‌ها - ارزش‌های اجتماعی زمینه و جامعه	برگزاری مراسم و آیین‌های سنتی
		تعاملات و فعالیت‌های اجتماعی	
		قلمرو یک گروه اجتماعی و حس اجتماع	
عملکردی	تنوع رفتاری و فعالیتی		
	گوناگونی و اختلاط کاربری‌ها	نبود خلاء خرده فروشی	
	وجود کاربری‌های جاذب پیاده مداری	حضورپذیری مردم	
	فعالیت در عملکردهای جمعی		
	دسترس پذیری	وجود ایستگاه‌های حمل و نقل عمومی	

به لحاظ پیشینه، اصطلاح اصالت یا "ریشه‌داری"^۱ را برای نخستین بار یو فی توآن در سال ۱۹۸۰ ارائه کرد. به نظر توآن، ریشه‌داری در مکان به معنای همبستگی و یکی شدن فرد با مکان است. اصالت (ریشه‌داری) به معنای

احساس بودن در موطن به شکلی ناآگاهانه است. در چنین شرایطی بین شخص و مکان فاصله‌ای نیست و شخص جزئی از مکان است (توان، ۱۹۸۰: ۶). در خصوص مفهوم اصالت در حوزه میراث فرهنگی، ژائو "در سال ۲۰۱۸ ضمن بررسی میراث فرهنگی منطقه تاریخی منطقه نانو در پکن در گذشته و حال با استفاده از نظر تئوری "اصالت سازنده" نسبت به تجزیه و تحلیل اصالت مکانی آن منطقه، از سه منظر پرداخت طرح کلی چشم‌انداز خیابان و الگو داخل حیات پرداخت. ژائو معتقد است نوسازی مناطق تاریخی به‌طور عمده بر روی بازسازی معماری و بازآرایی چیدمان مغازه‌ها تمرکز دارد. ارتقای فضای فرهنگی منطقه باعث ایجاد افزایش حس تعلق فضایی و عملکرد منطقه‌ای می‌شود که اصالت بیشتری را ایفا می‌کند (ژائو، ۲۰۱۸: ۱۰). فدایی نژاد و حناچی در سال ۱۳۹۳ در حوزه میراث فرهنگی، به روش تحقیق کیفی و با بهره‌گیری از راهبرد استدلال منطقی و تکنیک تحلیل محتوا و استنتاج منطقی اصالت را با مفاهیم تداوم، تغییر و حقیقت در ارتباط می‌دانند و بیان می‌دارد که حقیقی بودن اثر به تداوم آن و نه تغییر در چارچوب تعیین‌شده از سوی ذات اصلی اثر اشاره دارد. اصالت و درستی، جنبه‌ای مهم در ارزیابی ذخایر میراث فرهنگی است (فدایی نژاد و حناچی، ۱۳۹۳: ۸۵). در خصوص مفهوم اصالت در حوزه معماری، نیلی و همکاران در سال ۱۳۹۶، در رساله دکتری معماری در پی شناخت مفهوم اصالت و ارائه شاخصه‌های آن در بناها در ارزیابی ذخایر میراث فرهنگی پرداخته و از ژانرهای اصالت برند گیلومر و پاین^۲ در علم اقتصاد در سال ۲۰۰۷، به‌عنوان چارچوب مفهومی استفاده کردند. توماس کورال و وسنا زابکار^۳ در سال ۲۰۱۰ ارتباط و مفهوم اصالت در گردشگری فرهنگی براساس مدل مدیریتی مبتنی بر مصرف‌کننده را پیشنهاد می‌کنند که در آن اصالت، واسطه‌ای بین انگیزه فرهنگی و وفاداری است (توماس و زابکار، ۲۰۱۸: ۱۰). در خصوص مفهوم اصالت در حوزه شهرسازی در ایران، زبردست در سال ۱۳۹۱ بر پایه استدلال قیاسی و استقرایی و با مرور متون نظری و تجربی مرتبط، معیارهای اصالت طرح احیای میدان امام علی (ع) در اصفهان را استخراج و ضمن در نظر گرفتن ویژگی‌های بافت تاریخی، به روش فرایند سلسله مراتبی معیارهای اصالت طرح اجرا شده در بافت تاریخی را ارزیابی کرد. سپس بر اساس ماتریس مقایسه دودویی و به‌کارگیری نرم‌افزار (EC)، ضرایب اهمیت معیارها، زیر معیارها و معیارهای فرعی‌تر محاسبه کردند. در نهایت سه معیار اصلی حفظ و تقویت حس هویت و یگانه بودن مکان، عدم پیروی از چهار رویکرد ضد اصالت و رعایت راهکارهای شهرسازی با اصالت ارائه نمودند (زبردست و امامی، ۱۳۹۱: ۱۶). نقی‌زاده اصالت را از عوامل کیفی فضا می‌داند و اصالت هر فضا را سازگار با طبیعت خود می‌پندارد. به‌طور کلی نقی‌زاده، اصالت داشتن یعنی دارای الگو بودن را از معیارهای زیبایی ماندگار فضا ذکر می‌کند (نقی‌زاده، ۱۳۷۹: ۶۶). در زمینه کیفیت بخشیدن به مفهوم مرمت بافت و ارتقاء مطلوبیت فضای بافت‌های تاریخی، مسعود و همکاران در سال ۱۳۹۱، بر مبنای روش فرا تحلیل و با استفاده از مدل تطبیقی از دو منظر به آن توجه کرده است: از منظر کالبدی و دیگری از منظر علوم رفتاری و بیان می‌کند که افزایش حس تعلق به فضا، منجر به ایجاد هویت مشخص مکانی برای هر محله می‌گردد که باعث افزایش ادراک زیبایی و تفهیم اصالت در یک بافت می‌گردد (مسعود و همکاران، ۱۳۹۱: ۲۷۱). با توجه به تحقیقات و مطالعات مختلف صورت گرفته در خصوص مفهوم اصالت چه از نظر ماهیتی و چه از نظر حفاظتی می‌توان اذعان داشت در زمینه شهرسازی، پژوهشی

1- Zhao

2- Gilmore and Pine

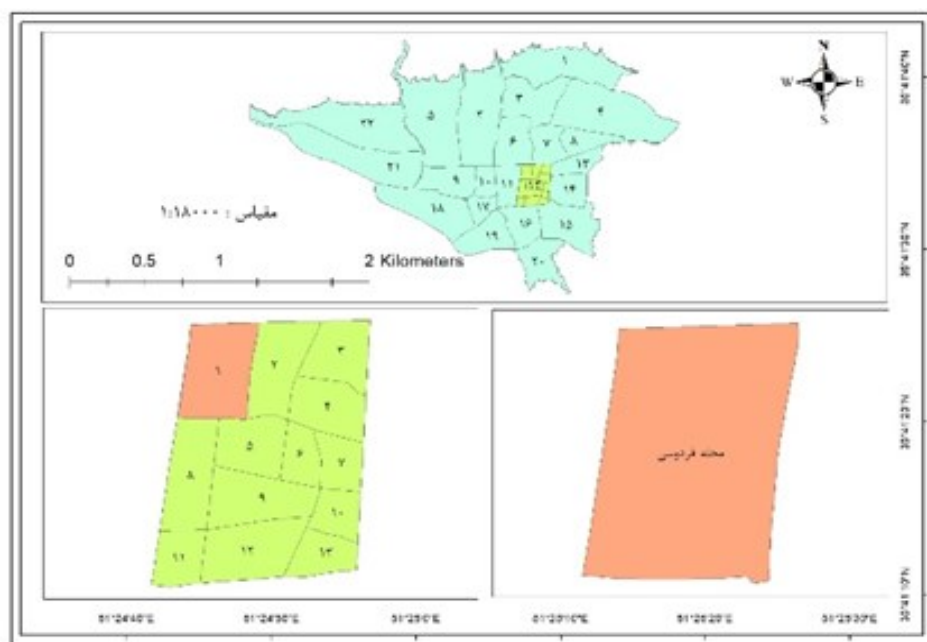
3-Tomaz Kolar, Zabkar Vesna

که بیان‌کننده مفهوم اصالت در یک محله بافت تاریخی ارائه نماید، انجام نشده است و در این خصوص معیار و مؤلفه‌ای نیز مطرح نشده است. این پژوهش به دنبال شناخت مؤلفه‌های اصالت که بیان‌کننده مشخصه اختصاصی هر پدیده در بافت تاریخی و تعیین مؤلفه‌های برای این مفهوم است.

روش تحقیق

محدوده مورد مطالعه

منطقه دوازده شهرداری تهران از جمله مناطقی است که بخش قابل‌توجهی از بافت و هسته تاریخی شهر تهران را در خود جای داده است و بسان قلب این شهر مراکز و کارکردهای گسترده‌ای را در خود متمرکز کرده است. منطقه دوازده شهرداری تهران، دربرگیرنده هسته تاریخی شهر تهران است که در دوره صفویه قریه‌ای محصور بود. در دوره قاجاریه دارالخلافه شد و در دوره ناصرالدین‌شاه اهمیت یافت (باوند، ۱۳۸۶: ۳). براساس تقسیمات شهری شهرداری منطقه ۱۲ شهر تهران، منطقه ۱۲ دارای ۶ ناحیه و ۱۳ محله است که ناحیه یک این منطقه، دارای دو محله، بهارستان و فردوسی است محله فردوسی از محلات قدیمی تهران محسوب شده و قسمتی از محله دولت بوده است. شکل (۲)

شکل (۲). موقعیت محله فردوسی در منطقه ۱۲

بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵ مرکز آمار ایران، جمعیت در منطقه ۱۲ تهران ۲۴۰۹۰۹ نفر بوده است که از این تعداد ۱۲۲۱۲۱ نفر معادل ۵۰٫۷ درصد از ساکنان را جنس مذکر و ۱۱۸۷۸۸ نفر معادل ۴۹٫۳ درصد از ساکنان را جنس مؤنث تشکیل داده است. طبق اطلاعات مرکز آمار ایران ۱۵۱ نفر بر هکتار به عنوان تراکم موجود در منطقه ۱۲ منظور شده است.

جدول (۲) وضعیت جمعیتی محله فردوسی منطقه ۱۲

منطقه	جمعیت کل	تعداد مرد	تعداد زن	تعداد خانوار	نسبت جنسی
منطقه ۱۲	۲۴۰۹۰۹	۱۲۲۱۲۱	۱۱۸۷۸۸	۷۹۱۰۵	۱۰۳
فردوسی	۷۶۳۸	۴۱۵۱	۳۴۸۶	۲۳۵۰	۱۱۹

نوع: (سرشماری سال ۱۳۹۵ مرکز آمار ایران)

داده و روش کار

هدف آرمانی از پژوهش حاضر، شناسایی مؤلفه‌های مؤثر اصالت در بافت تاریخی محله فردوسی است که موجب ارتقای کیفی آن محله گردد. پژوهش حاضر با رویکرد پدیدارشناسی از نوع توصیفی است که برای دریافت تجربه‌های دست‌اول یا تجربه‌های زیستی از طریق مصاحبه با افرادی صورت می‌گیرد که خود این تجربه را داشته‌اند. بدین منظور برای نائل گشتن به ارتباط خالص و حقیقی با پدیده و کسب و جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش، از روش‌های مشاهده دقیق مکان‌ها و محیط‌ها، تجارب زیستی، طراحی و انجام مصاحبه‌های عمیق (نیمه ساخت‌مند) برای دریافت عقاید و افکار مصاحبه‌شوندگان استفاده گردید. نمونه‌گیری در این پژوهش از نوع نمونه‌گیری معیارمحور یا هدفمند صورت گرفته است. چراکه در تحقیق پدیدارشناسی از این راهبرد برای گزینش نمونه‌ها و معانی ذهنی و تجربه زیسته^۱ افراد استفاده می‌شود و افرادی که در این خصوص اطلاعات دارند تعیین و انتخاب شده‌اند. فرایند گزینش نمونه‌ها تا زمانی ادامه پیدا می‌کند تا اطلاعات جدیدی پدیدار نشود و به عبارتی داده‌ها به اشباع برسد. برای انجام مصاحبه‌های عمیق پس از طراحی سؤالات به روش نمونه‌گیری هدفمند بر اساس منطق اشباع نظری، اطلاعات هشت نفر از بین زنان و مردانی که حداقل دو نسل این افراد (حدود پنجاه سال) در این محله ساکن بوده‌اند، انتخاب شدند. البته به‌طور هم‌زمان شیوه گلوله برفی^۲ نیز مورد استفاده قرار گرفت، در روش گلوله برفی، اعضای آینده نمونه از اعضای سابق نمونه انتخاب می‌شوند و نمونه مانند گلوله برفی بزرگ و بزرگ‌تر می‌شوند، از افراد خواسته شد تا افراد دیگری که شرایط تحقیق را دارا هستند، به پژوهشگر معرفی نمایند. در مصاحبه انجام شده با این افراد، ضمن آشنایی اجمالی و اولیه با میدان مورد مطالعه و زوایای مختلف موضوع، شرکت‌کنندگان تجربه زنده خود را از پدیده مورد بررسی، به تفصیل بیان می‌کنند. گفتنی است این تعداد مصاحبه، به گفته کرسول، در پژوهش پدیدارشناسی امری پذیرفته است و فرایند گردآوری اطلاعات در این روش، عمدتاً شامل مصاحبه‌های عمیق با حدود ده نفر است. برای نمونه داکز^۳ در سال ۱۹۸۴ و ریمن^۴ در سال ۱۹۸۶ مطالعه سه‌الی ده نفر را برای پژوهش پدیدارشناسی توصیه می‌کند (کرسول و پوث^۵، ۲۰۱۶). بر این اساس به کمک دبیر شورایی محله فردوسی، ساکنینی که قدمت سکونت حدوداً بیش از ۵۰ سال داشتند شناسایی و به روش گلوله برفی نمونه‌گیری انجام شد. گفتنی است به دلیل به حد اشباع رسیدن مطالب بیان شده توسط مصاحبه‌شوندگان، امکان افزایش تعداد افراد مورد مصاحبه توصیه نشده است.^۶ پدیدارشناسی توصیفی که تأکید بر وجود یک ذات مشترک در پدیده‌ها را دارد و ذهن انسان را یک بازتابنده به‌مانند آینه می‌بیند. نوع

1 -Lived Experience

2 -Snowball sampling

3 -Dukes

4 -Riemen

5 -Creswell and Poth

در صورتی استفاده می‌شود که اصلاً از یک مفهوم یا پدیده پیشینه‌ای در دست نباشد و یا مبهم باشد و یا بخواهیم فهم ما نسبت به ابعاد مختلف یک پدیده بیشتر شود و ابعاد کلی آن را به دست آورده شود" (راپورت و وین رایت، ۲۰۰۶: ۲۲۸-۲۳۶). جدول (۳).

جدول (۳). توصیف ویژگی‌های مصاحبه‌شوندگان

شماره	سن - سال	جنسیت	تحصیلات / شغل	سابقه سکونت در محله - سال
۱	۷۰	زن	دیپلم - خانه‌دار	۵۰
۲	۷۰	مرد	دیپلم - مغازه‌دار	۵۷
۳	۷۰	مرد	دیپلم - مغازه‌دار	۷۰
۴	۶۷	زن	دیپلم - مغازه‌دار	۶۷
۵	۸۷	مرد	کارشناسی-بازنشسته	۵۱
۶	۷۷	مرد	دیپلم - مغازه‌دار	حدوداً ۵۵
۷	۷۹	مرد	دیپلم - مغازه‌دار	۴۹
۸	۵۸	مرد	دیپلم - مغازه‌دار	۴۸

داده‌ها به وسیله مصاحبه عمیق بر مبنای دوازده پرسش گردآوری شدند و هر مصاحبه به صورت متغیر از بیست دقیقه الی یک ساعت طول کشید. این نکته شایان ذکر است که در صورت تمایل مشارکت‌کنندگان به ضبط صدا، مصاحبه‌ها به صورت شنیداری و تک‌به‌تک ضبط و محتوای هر مصاحبه همان روز، روی برگه‌هایی پیاده، کدگذاری‌هایی روی آن‌ها صورت گرفت و یادداشت‌های لازم به آن‌ها افزوده می‌شد. "در پدیدارشناسی، پژوهشگر می‌تواند از شکل ساده گردآوری داده‌ها، یعنی تنها یک مصاحبه با مشارکت‌کنندگان یا چندین مصاحبه با آن‌ها استفاده کند" (کرسول و پوٹ، ۲۰۱۶). برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش هفت مرحله‌ای کلایزی استفاده شد. مراحل هفتگانه کلایزی تجزیه و تحلیل داده‌ها بدین شرح بود: ۱- خواندن پروتکل: به منظور دستیابی به یک احساس و مانوس شدن با پدیده، تمام توصیف‌های ارائه‌شده توسط شرکت‌کننده در مطالعه (پروتکل)، خوانده شد. ۲- استخراج جملات مهم: به هر یک از پروتکل‌ها مراجعه و جملات و عباراتی را که مستقیماً با پدیده مرتبط است، استخراج شد. ۳- فرموله کردن معانی: به معنای هر یک از جملات مهم توجه شود. ۴- تم‌ها (موضوعات اصلی): مراحل فوق را برای هر پروتکل تکرار نموده و معانی فرموله شده و مرتبط به هم را در خوشه‌هایی از تم‌ها قرار داده شد. ۵- تلفیق نتایج در قالب یک توصیف جامع از موضوع مورد پژوهش ۶- ساختار ذاتی پدیده: فرموله کردن توصیف جامع پدیده تحت مطالعه به صورت یک بیانیه صریح و روشن از ساختار اساسی پدیدارشناسی. ۷- اعتبارسنجی: مراجعه مجدد به هر یک از شرکت‌کنندگان و انجام یک مصاحبه منفرد و یا متعدد مصاحبه و یافتن نظر شرکت‌کنندگان را در مورد یافته‌ها و اقدام جهت انجام اعتبارسنجی نهایی.

برای اعتبار و اعتمادبخشی به داده‌ها از معیارهای گوبا و لینکلن^۱ (۱۹۹۴) که دارای چهار شاخص "باورپذیری، اعتباربخشی، تأییدپذیری و انتقال‌پذیری" استفاده شد. مراحل اعتبار و اعتمادبخشی به داده‌ها بدین شرح بود:

1 -Rapport & Wainwright

2- Guba and Lincoln

به منظور باورپذیر کردن پژوهش، ضمن درگیر و غرق شدن پژوهشگر به صورت طولانی مدت در جمع آوری داده‌ها و مشاهدات، از افراد مختلفی که با موضوع درگیر بودند و شناخت کافی داشتند، استفاده شد. همچنین محققین و صاحب نظران مختلف در انجام فرایند پژوهش (جمع آوری داده‌ها، تفسیر و تحلیل داده‌ها) کمک گرفته شد. به منظور اعتباربخشی پژوهش، از صاحب نظری که در زمینه روش تحقیق توانایی بیشتری دارد به عنوان ناظر خارجی بر انجام تحقیق، استفاده شد. به منظور تأییدپذیری و عینیت پذیری نتایج مطالعه، با همخوانی نظر دو فرد مستقل راجع به دقت، ارتباط و معنی داده‌ها سنجیده شد به طوری که داده‌های خام حاصل از یادداشت‌های میدانی، مصاحبه‌ها یا دست‌نویس‌هایی که در هنگام تحلیل داده‌ها از آن‌ها استفاده شده بود، جهت بازبینی به شرکت کنندگان در مصاحبه که تجارب بیشتری در زمینه موضوع مورد تحقیق یا روش تحقیق دارند، ارائه شد. به منظور انتقال پذیری پژوهش، سعی شده است تا پژوهش به صورت شفاف معرفی گردد.

نتایج

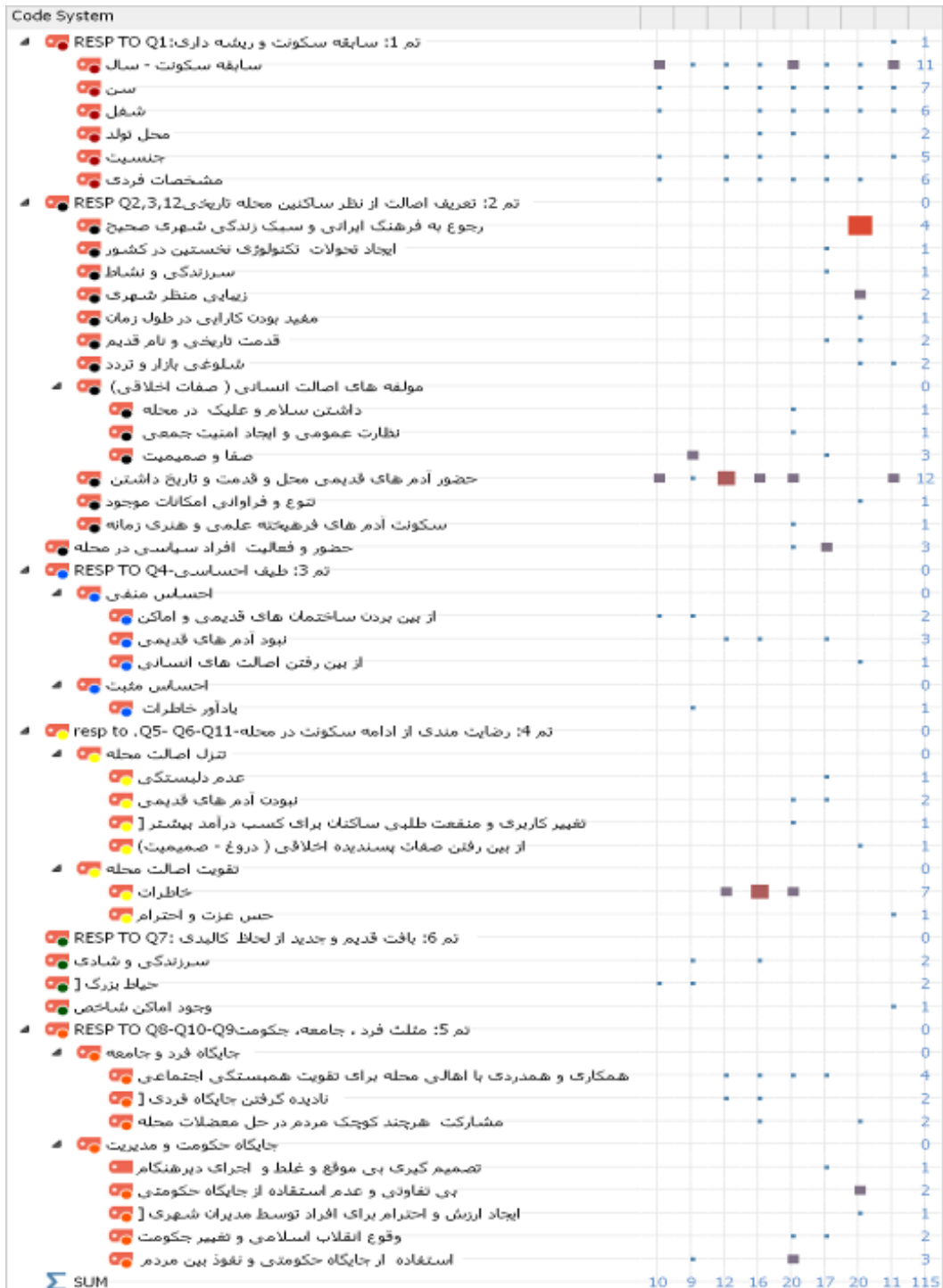
یافته‌های مصاحبه‌ها

پس از بررسی مصاحبه‌ها، مجموع‌هایی از کدهای باز در هر یک از مصاحبه‌ها شناسایی شد. "کدگذاری باز عبارت است از روند خرد کردن، مقایسه کردن، مفهوم‌پردازی و مقوله‌بندی داده‌ها بر اساس انباشت دانش محقق و خبرگان دیگر است" (طرفی، ۱۳۹۸: ۱۱۵). با ترکیب این کدها بر مبنای شباهت‌ها و همپوشانی‌های موجود، گروهی از کدهای باز هم عرض حاصل و در ادامه این کدها به واسطه نزدیکی معنایی، در گروه‌هایی طبقه‌بندی شدند. در این مرحله، با کدگذاری محوری (ایجاد رابطه بین مقوله‌های تولیدشده در مرحله کدگذاری باز است)، دامنه‌ای از کدهای باز هم عرض در قالب گروه‌هایی از کدهای طبقه‌بندی شده تحت عنوان تم سازمان یافتند و در نهایت پنج تم به شرح ذیل حاصل شد: ۱- تعریف اصالت در محله تاریخی ۲- طیف احساس به محله تاریخی ۳- تنزل و تقویت اصالت در محله تاریخی ۴- ویژگی‌های بافت قدیم و جدید در محله تاریخی ۵- مثلث فرد، جامعه و حکومت. جدول (۴)، مؤلفه‌های اصالت در محله فردوسی از نظر مشارکت کنندگان را ارائه می‌دهد و شکل (۳)، اشتراکات بین مؤلفه‌های اصالت در محله فردوسی از نظر مشارکت کنندگان را نمایش می‌دهد.

جدول (۴) مؤلفه‌های اصالت در محله فردوسی از نظر مشارکت کنندگان (خروجی نرم افزار MAXQDA).

سهم به درصد	فراوانی	مقوله اصلی	کد محوری	سهم به درصد
۳۹۰	۳۵	تاریخچه اصالت محله تاریخی	مؤلفه‌های اصالت انسانی (صفات اخلاقی - صفا و صمیمیت)	۳۹۰
۱۳۰			مؤلفه‌های اصالت انسانی (صفات اخلاقی - داشتن سلام و علیک در محله)	۱۳۰
۱۳۰			مؤلفه‌های اصالت انسانی (صفات اخلاقی) - نظارت عمومی و ایجاد امنیت جمعی	۱۳۰
۲۶۰			قدمت تاریخی و نام قدیم	۲۶۰
۱۳۰			مفید بودن کارایی در طول زمان	۱۳۰
۱۵۵۸			حضور آدم‌های قدیمی محل و قدمت و تاریخ داشتن	۱۵۵۸
۲۶۰			شلوغی بازار و تردد	۲۶۰
۲۶۰			زیبایی منظر شهری	۲۶۰
۳۹۰			حضور و فعالیت افراد سیاسی در محله	۳۹۰
۱۳۰			ایجاد تحولات تکنولوژی نخستین در کشور	۱۳۰

۱.۳۰	سرزندگی و نشاط			
۱.۳۰	سکونت آدم‌های فرهیخته علمی و هنری زمانه			
۱.۳۰	تنوع و فراوانی امکانات موجود			
۵.۱۹	رجوع به فرهنگ ایرانی و سبک زندگی شهری صحیح			
۳.۹۰	احساس منفی - نبود آدم‌های قدیمی	احساس	۷	۹.۰۹
۱.۳۰	احساس منفی - از بین رفتن اصالت‌های انسانی			
۲.۶۰	احساس منفی - از بین بردن ساختمان‌های قدیمی و اماکن			
۱.۳۰	احساس مثبت - یادآور خاطرات			
۱.۳۰	تنزل اصالت محله - عدم دلبستگی	اصالت	۱۳	۱۶.۸۸
۲.۶۰	تنزل اصالت محله - نبودن آدم‌های قدیمی			
۱.۳۰	تنزل اصالت محله - از بین رفتن صفات پسندیده اخلاقی (دروغ - صمیمیت)			
۱.۳۰	تنزل اصالت محله - تغییر کاربری و منفعت طلبی ساکنان برای کسب درآمد بیشتر			
۹.۰۹	تقویت اصالت محله - خاطرات			
۱.۳۰	تقویت اصالت محله - حس عزت و احترام			
۲.۶۰	حیا بزرگ	تقویت اصالت محله	۵	۶.۴۹
۲.۶۰	سرزندگی و شادی			
۱.۳۰	وجود اماکن شاخص			
۲.۶۰	جایگاه حکومت و مدیریت - بی تفاوتی و عدم استفاده از جایگاه حکومتی	جایگاه حکومت	۱۷	۲۲.۰۹
۱.۳۰	جایگاه حکومت و مدیریت - ایجاد ارزش و احترام برای افراد توسط مدیران شهری			
۳.۹۰	جایگاه حکومت و مدیریت - استفاده از جایگاه حکومتی و نفوذ بین مردم			
۲.۶۰	جایگاه حکومت و مدیریت - وقوع انقلاب اسلامی و تغییر حکومت			
۱.۳۰	جایگاه حکومت و مدیریت - تصمیم‌گیری بی‌موقع و غلط و اجرای دیرهنگام			
۲.۶۰	جایگاه فرد و جامعه - مشارکت هرچند کوچک مردم در حل معضلات محله			
۵.۱۹	جایگاه فرد و جامعه - همکاری با اهالی محله برای تقویت همبستگی اجتماعی			
۲.۶۰	جایگاه فرد و جامعه - نادیده گرفتن جایگاه فردی			
۱۰۰.۰۰				

شکل (۳) مؤلفه اصالت در محله فردوسی (خروجی نرم افزار MAXQDA).

شرح یافته‌های تحلیلی مصاحبه‌ها

تم یک - تعریف اصالت در محله تاریخی

حضور آدم‌های قدیمی محل و قدمت و تاریخ داشتن محله با بالاترین درصد و سپس رجوع به فرهنگ ایرانی و سبک زندگی شهری صحیح سهم بعدی در تعریف اصالت از نظر ساکنین محسوب می‌شود. در گفته‌های ساکنین محله می‌توان چنین گویه‌های را دریافت کرد: آقای ۵۸ ساله با سابقه ۵۰ سال سکونت در این محله بیان می‌کند: "اصالت در محله تاریخی به قدمت آن محله است و قدمت محله تاریخی با اسمش هست" و یا آقای ۶۰ سال یا سابقه سکونت ۴۲ سال بیان می‌کند: "اخلاقیات و اصالت بر هر چیزی اثر می‌گذارد حتی بر زیبایی و تمیزی شهر. اگر می‌بینیم که شهر تمیز نیست و اصول شهری برقرار نیست یک جای کار غلط هست در واقع سبک زندگی شهری صحیح می‌تواند بر اصالت بخشی مؤثر باشد." پنج مفهوم فرعی برای اصالت در نظر ساکنین برای اصالت یک محله مدنظر است: حضور آدم‌های قدیمی و قدمت محله، تنوع و فراوانی امکانات موجود در محله که موجب اصالت می‌گردد و حضور و فعالیت افراد سیاسی، علمی و هنری زمانه در محله، تاریخ سیاسی محل و وجود مؤلفه‌های اصالت انسانی.

تم دو - طیف احساسی به محله تاریخی

انسان به‌عنوان موجود اجتماعی در محیطی که بارزهای از گذشته و ریشه‌اش را می‌تواند ببیند، احساسات مختلفی دارد. شناسایی احساسات افراد به بافت تاریخی نشان‌دهنده رفتار و عملکرد فرد محسوب می‌گردد. بر این اساس می‌توان در دو طیف دسته‌بندی کرد احساس منفی که بیانگر اندوه و ناراحتی فرد از ماحصل رفتار انسانی نسبت به محیط می‌باشد و احساس مثبت که قدم زدن و یادآوری خاطرات گذشته حاصل می‌گردد. بر اساس مصاحبه‌های انجام شده با ساکنین این محله، به‌طور کلی در خصوص حس منفی به سه مورد اشاره شد که آن‌هم افسوس از بین رفتن اصالت‌های انسانی، نبود آدم‌های قدیمی و از بین بردن اماکن و ساختمان‌های قدیمی محله. در خصوص حس مثبت به یک مورد آن‌هم به یادآوری خاطرات اشاره داشتند. طبق گفته آقای ۶۷ ساله که سابقه سکونت بیش از ۴۵ سال در این محل دارد بیان می‌کند: "من غصه می‌خورم، برای چیزهایی که الان نیست، خیلی‌ها ساکن بودند و رفتند...." و یا آقای ۶۷ ساله با سابقه ۵۷ سال سکونت در این محله بیان می‌کند: "حس غربت و تنهایی برای آدم‌های قدیمی، از بین رفتن ساختمان‌های قدیمی و نبودن فضاهایی که یادآور خاطرات قدیمی‌مان باشد"

تم سه - تنزل و تقویت اصالت در محله تاریخی

تجربه زیستی افراد در محله‌های بافت تاریخی و تحلیل فردی ساکنین در مجله در خصوص انهدام و کم‌رنگ شدن تدریجی اصالت و یا رونق اصالت در بافت، بیانگر دارا بودن حس تعلق و ریشه‌داری ساکنین به محله است و به‌نوعی سطح مشارکت افراد را در حل معضلات و مشکلات محله نشان می‌دهد حال این مشکلات، برای ساکنین مطرح باشد و یا برای مسائل اجرایی و فنی موجود در سطح محله. طبق مصاحبه‌های انجام شده می‌توان به‌طور کلی حفظ خاطرات با بالاترین درصد و حس عزت و احترام در بین مردم محله از مواردی هست که به‌عنوان عوامل تقویت‌کننده اصالت در محله و عاملی برای جلوگیری جابه‌جایی ساکنین از محله می‌گردد. همچنین به مواردی نبودن آدم‌های قدیمی، از بین رفتن صفات پسندیده اخلاقی و افزایش دروغ - صمیمیت، تغییر کاربری و

منفعت‌طلبی ساکنان برای کسب درآمد بیشتر و عدم دل‌بستگی به محله از عواملی ذکر شده است که موجب جابه‌جایی افراد و در انتها کمرنگ شدن اصالت می‌گردد.

تم چهار- ویژگی‌های بافت قدیم و جدید در محله تاریخی

از ویژگی‌های بافت قدیم در این محله وجود حیاط‌های بزرگ، وجود اماکن شاخص فرهنگی و نیز حس سرزندگی و شادی در این محله عنوان شده است. خانم خانه‌دار بیان می‌کند قدیم خیلی قشنگ‌تر بود همه چیز متناسب بود، سرزندگی موج می‌زد، شادی بود، می‌تونستیم قدم بزنیم والی الآن خیلی شلوغ و بی‌قواره هست " آقای ۵۴ ساله ساکن این محله می‌گوید: "چی بگم ساختمان‌های قدیمی بی‌پناه هستند مثل بچه‌ها بی‌مادر و پدر، ساکت ایستاده‌اند و ما رو می‌بینند که چه بر سرشان می‌یاریم تاریخ مملکت‌اند ولی داریم خودمان و تصمیمات اشتباه مدیران خرابشان می‌کنیم."

تم پنج - مثلث فرد، جامعه و حکومت

در رابطه با حفظ اصالت در محله بافت تاریخی از سه منظر پرسش شده است: عملکرد فردی، عملکردی جامعه و عملکرد مدیران شهری. به همین خاطر با جمع‌بندی کلیه مصاحبه‌های انجام شده در این رابطه می‌توان موارد ذیل را در خصوص اصالت در محله بافت تاریخی از جنبه فردی و جامعه بیان داشت: فرد در خصوص حفظ اصالت محله همکاری و همدردی با اهالی محله داشته است و این عاملی برای تقویت همبستگی اجتماعی محله محسوب می‌شود و تیز مشارکت هرچند کوچک مردم در حل معضلات محله و نیز نادیده گرفتن جایگاه فردی اعلام کردند. در خصوص جایگاه حکومت و مدیریت به بی‌تفاوتی و عدم استفاده از جایگاه حکومتی، ایجاد ارزش و احترام برای افراد توسط مدیران شهری، استفاده از جایگاه حکومتی و نفوذ بین مردم، وقوع انقلاب اسلامی و تصمیم‌گیری بی‌موقع و غلط و اجرای دیر هنگام اشاره شده است. شاهد بر این گفته می‌توان به صحبت آقای ۷۹ ساله اشاره داشت در کل ما انسان‌های امروزی خودمون و یا عوامل دولتی با تصمیم‌گیری بی‌موقع و غلط و اجرای دیر هنگام، اصالت خودمون را از بین می‌بریم و دنبال گمشده مون می‌گردیم..."

مؤلفه‌های اصالت در محله فردوسی حاصل از مصاحبه‌های ساکنین، از طریق مقایسه تطبیقی با مؤلفه‌های اصالت در محله‌های بافت تاریخی شناسایی شده از مبانی نظری از سوی دیگر، مورد بررسی قرار گرفت. در این راستا، با سنجش میزان تطابق میان هر یک از مؤلفه‌ها مطرح که ذیل کدهای محوری جمع‌بندی شده‌اند، با مؤلفه‌های بر خواسته از مبانی نظری و تخصیص آن‌ها به این دو گروه، در نهایت موقعیت این مؤلفه‌ها مشخص شده است. این نتیجه حاصل شد که ۱۱,۰۷ درصد از کدهای مورد استفاده مؤلفه‌های محله فردوسی با مؤلفه‌های شناخته شده از مبانی نظری هم‌راستا نیست در حالی که ۸۸,۹۳ درصد از کدهای مورد استفاده مؤلفه‌های محله فردوسی با مؤلفه‌های شناخته شده از مبانی نظری هم‌راستا هستند. در زمینه هم‌راستایی کدها، مؤلفه ادراکی - رفتاری بیشترین سهم از بین سایر مؤلفه‌های مبانی نظری با ۳۶,۳۶ درصد را تشکیل می‌دهد که در این مؤلفه‌های خاطره‌های جمعی و تصویر ذهنی از مکان هریک با ۱۰,۳۹ درصد بیشترین سهم را در بین سایر شاخصه‌های این مؤلفه دارند و ارزش‌ها و صفات پسندیده اخلاقی با ۷,۷۹ درصد، ارزش‌ها و رویدادهای فرهنگی و تاریخی با ۵,۱۹ درصد و بناهای با ارزش تاریخی و نماد و نشانه‌های شهری هریک با ۱,۳۰ درصد سهم اختصاص داد.

مؤلفه عملکردی - فعالیتی با ۲۵,۹۷ درصد دومین رتبه را کسب کرده است و شاخصه‌های موردنظر به ترتیب حضور پذیری اقشار مختلف اجتماعی، آداب و رسوم و روش‌ها - ارزش‌های اجتماعی زمینه و جامعه، قلمرو یک گروه اجتماعی و حس اجتماع و گوناگونی هریک با ۵,۱۹ درصد و اختلاط کاربری‌ها با ۳,۹ درصد و تعاملات و فعالیت‌های اجتماعی، وجود کاربری‌های جاذب پیاده‌مداری با ۲,۶۰ درصد و نظارت و امنیت اجتماعی با ۱,۳۰ درصد اختصاص دارد.

مؤلفه زیبایی‌شناختی با ۲۰,۷۰ درصد رتبه آخر را کسب کرده است و شاخصه قدمت ساخت با ۱۸,۸۰ درصد و نمادها و نشانه‌ها طبیعت ساخت، جذابیت و سرزندگی شهری و باورهای زیبایی‌شناسانه و معنوی هریک با ۲,۶۰ درصد سهم شاخصه‌های این مؤلفه می‌باشند.

این وضعیت را می‌توان به این صورت تحلیل نمود که در مؤلفه‌های اصالت شناسایی شده از سوی ساکنین مواردی چون مفید بودن کارایی اصالت در طول زمان و استفاده نخستین تکنولوژی در کشور در محله فردوسی را از تعاریف اصالت محله بیان کرده‌اند که در مؤلفه‌های شناسایی شده اصالت منبعث از مبانی نظری حاصل نشده است و این نشان از آن دارد که ظرفیت پذیرش و به‌روزرسانی محله را با تکنولوژی روز دنیا و نیز هماهنگ با نیازهای جامعه از موارد اصالت محله لحاظ کرد. همچنین تأثیر تصمیمات و اتفاقات کلان مدیریتی را در اصالت محله فردوسی نمی‌توان نادیده گرفت درحالی که در مؤلفه‌های شناسایی شده از مبانی نظری جایگاهی در این خصوص لحاظ نشده است و نکته حائز اهمیت، روش مداخله در ساختار تاریخی حفاظتی که در مورفولوژی و ساختار بافت است و نگاه موزه‌ای صرف نیز به این بناها و بافت‌ها نتیجه‌ای جز تهدید و فرسودگی بیشتر برای این دسته بافت‌ها در پی ندارد. از این رو در خصوص نوسازی در داخل بافت، رعایت الگوهای ویژه قابل تأمل می‌باشد، در غیر این صورت اصالت تاریخی و ارزشمند شهرها از بین می‌رود.

نتیجه‌گیری

اصالت به‌عنوان یک مفهوم ریشه‌ای در نهاد انسان در این پژوهش از سه دیدگاه موردبررسی قرار گرفت، از منظر مکاتب فلسفی و ادیان مختلف، از منظر منشورها و کنوانسیون‌های بین‌المللی و از منظر مکان. مفهوم اصالت در خصوصیات و ویژگی‌های فردی انسان اصیل تداعی گشته و می‌توان گفت انسانی است که تمامی مظاهر و ارزش‌های انسانی به‌طور کامل و به‌صورت هماهنگ در او تجلی پیدا کرده و به‌عنوان یک الگوی مطرح و تأثیرگذار برای سایر افراد بشر به‌حساب می‌آید که بیانگر انسان کامل یا انسان آرمانی است. تمایل آدمی به کمال و دوری از نقص و ضعف و حقارت در درون آدمی نهفته است و منشأ آن در تفکر و اندیشه "خدا گونه بودن انسان" است که هم در تفکران دینی و هم فلسفی وجود دارد لذا چنین مفهوم فردی موجب ایجاد تعهد فردی گردد و این دسته مفاهیم فردی در کنار هم می‌تواند تشکیل مفهوم کلی و جمعی را دهد که به وجود آورنده تعهدات اجتماعی افراد نسبت به جامعه می‌گردد. در این میان فرد با زندگی در فضاهایی که با رفتارهای و عادات اجتماعی و فرهنگی خود، همخوانی داشته باشد، موجبات افزایش حس تعلق می‌شود. بدین منظور جهت پاسخگویی به سؤال‌های پژوهش، سؤال اصلی: چگونه می‌توان از مفاهیم نهفته در محله‌های تاریخی، افکار ساکنان و دیدگاه‌های صاحب‌نظران مؤلفه‌هایی را شناسایی نمود که بیان‌کننده اصالت محله‌های بافت تاریخی تهران باشد؟ چگونه جاذبه‌های ادراکی و کالبدی محله‌های بافت تاریخی شهر تهران در مؤلفه‌های اصالت محله نقش دارد؟ می‌توان گفت از طریق بررسی و مطالعه اسنادی در کتابخانه‌ها و اسناد مؤلفه‌های اصالت در محله‌های بافت تاریخی شناسایی و کسب شد. یافته‌های حاصل از بررسی در مکاتب فلسفی و ادیان مختلف، منشورها و کنوانسیون‌های بین‌المللی و مکان در این پژوهش، دسته‌بندی مشخصی از مؤلفه‌های اصالت را به همراه داشت. این دسته‌بندی در سه مؤلفه اصلی (زیبایی‌شناختی، ادراکی - رفتاری و عملکردی و فعالیتی) و نه معیار ارائه شد. هر یک از معیارهای شاخص‌ها و ابزارهایی برای شناخت مفهوم اصالت ارائه می‌کند که به کمک این شاخص‌ها، اصالت در محله فردوسی موردبررسی قرار گرفت. به‌عنوان روش تحقیق، از رویکرد پدیدارشناسی توصیفی استفاده شده است. بدین منظور به روش نمونه‌گیری هدفمند هشت نفر از ساکنین محله فردوسی منطقه ۱۲ شهرداری تهران که سابقه سکونت بیش از پنجاه سال در محله مذکور را داشتند، انتخاب و مؤلفه‌های کسب‌شده را از طریق مشاهده، پرسشنامه و مصاحبه‌های عمیق تجارب زیستی مشارکت‌کنندگان در مصاحبه؛ مورد ارزیابی قرار گرفت و در نهایت به روش هفت‌گانه کلایزری مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج تحلیل و مقایسه تطبیقی مؤلفه‌های کسب‌شده از مبانی نظری با مؤلفه‌های مدنظر ساکنین گویای آن است که: در خصوص مؤلفه زیبایی‌شناختی، از نظر ساکنین محله فردوسی، وجود بناهای بارزش تاریخی، نمادها و نشانه‌ها طبیعت ساخت (پوشش گیاهی)، نگهداری و وضعیت نظافت محله و باورهای زیبایی شناسانه و معنوی ساکنان از مواردی محسوب می‌شوند که موجب جذابیت کالبدی محله از نظر ساکنین است و سازمان و استخوان‌بندی محله، سلسله‌مراتب شهری، نمادها و نشانه‌ها انسان‌ساخت (شواهد مادی - مواد و مصالح طراحی - طرح و شکل) از نظر ساکنین در اصالت محله نقش مؤثری ندارند. در خصوص مؤلفه ادراکی - رفتاری، از نظر ساکنین محله فردوسی، خاطره‌های جمعی، داشتن تصویر ذهنی از مکان، ارزش‌ها و صفات پسندیده اخلاقی از نظر مردم، رویدادهای فرهنگی و تاریخی، نماد و نشانه‌های شهری و سکونت بلندمدت افراد از مواردی محسوب می‌شوند که موجب جذابیت ادراکی اصالت در بین

ساکنین است و آیین‌ها، آداب و رسوم، هویت قابل تشخیص محله از نظر ساکنین در اصالت محله نقش مؤثری ندارند. در خصوص مؤلفه عملکردی - فعالیتی، از نظر ساکنین محله فردوسی، داشتن قلمرو اجتماعی و حس اجتماع، وجود تعاملات و فعالیت‌های اجتماعی، گوناگونی و اختلاط کاربری‌ها، حضورپذیری اقشار مختلف اجتماعی، تنوع رفتاری و فعالیتی، فعالیت در عملکردهای جمعی، وجود کاربری‌های جاذب پیاده‌مداری، نظارت و امنیت از مواردی محسوب می‌شوند که موجب جذابیت عملکردی اصالت در بین ساکنین است. با توجه به نتایج به دست آمده از انطباق نظرات ساکنین محله با مؤلفه‌های کسب شده آر میانی نظری، سه راهکار برای افزایش اصالت محله‌های بافت تاریخی ارائه می‌گردد. برای آنکه مؤلفه زیبایی‌شناختی، در یک محله بافت تاریخی تقویت گردد، پیشنهاد می‌گردد:

- داشتن نگاه موزه‌ای صرف به بناها و بافت‌های تاریخی
- توجه ویژه به پوشش گیاهی موجود در محله
- عدم تصویب و اجرای طرح‌های شهرسازی مصوب در بافت‌های تاریخی
- فراهم کردن تسهیلات مناسب برای ساکنین بیش از ۵۰ سال به منظور جلوگیری از تخریب ساختمان و مهاجرت از محله
- برای آنکه مؤلفه ادراکی - رفتاری در یک محله بافت تاریخی موجود و پایدار باشد، می‌بایست راه‌های حفاظت از خاطرات جمعی و انتقال ارزش‌های فرهنگی فراهم باشد، پیشنهاد می‌گردد:
- برای حفظ خاطره‌های جمعی در بین مردم، ضمن شناسایی شاخص‌ها و عناصر ایجادکننده خاطرات، مسیرها و المان‌های از بین رفته را ایجاد و احیا کرد.
- در نظر گرفتن فضاهایی که تعاملات بین گروه‌های سنی مختلف و با توانایی‌های مختلف، زمینه‌ای برای رفتارها و فعالیت‌های اجتماعی برقرار کند.
- برای آنکه مؤلفه عملکردی - فعالیتی در یک محله بافت تاریخی موجود و پایدار باشد، می‌بایست راه‌های برقراری و تقویت حس اجتماعی در بین ساکنین شناسایی گردد. بدین منظور موارد ذیل جهت افزایش تعاملات اجتماعی پیشنهاد می‌گردد:

- حمایت از هرگونه فعالیت پیاده‌مدار در محله‌های مسکونی
- فراهم کردن تسهیلات پارک وسیله نقلیه در خارج از محله‌های مسکونی
- جذب امکانات و تسهیلات حمل‌ونقل عمومی
- توجه به سلسله‌مراتب فضایی در محله مسکونی از طریق بازتعریف فضاهای حرکت، مکث و استراحت
- تعیین فضاهای عمومی و خصوصی به منظور دستیابی از خیابان اصلی به کوچه‌های فرعی
- درنهایت می‌توان اظهار داشت فضایل اخلاقی مورد تأکید در کلیه ادیان و مکاتب فلسفی که ریشه در شخصیت فردی انسان دارد، در اصالت محله نقش حیاتی دارد. در این حالت اصالت به‌عنوان یکی از ویژگی‌های فردی عامل مؤثر در تربیت انسان برای زندگی به‌عنوان شهروند در جامعه بیرونی و نقش کنترل‌کننده بر رفتار و عملکردی انسانی در جامعه خواهد داشت. از این رو حفظ و حراست از آثار، ابنیه و مکان‌های باارزش تاریخی موجود در محله که دستخوش ویژگی‌های رفتاری و عملکردی انسان‌ها است، علاوه بر ماندگاری و غنای حسی فضا، از ملزومات

انتقال اصالت از نسلی به نسل دیگر خواهد بود. به منظور جمع‌بندی نهایی می‌توان تعریف خاصی در خصوص اصالت در محله‌های بافت تاریخی ارائه کرد. یکی از ارکان کیفی مکان که موجب ارتقای فضا می‌شود، اصالت است. اصالت در انسان به صورت یک فضیلت فردی از اعتقادات و باورهای شخصی فرد نشأت می‌گیرد که در جامعه به صورت فضیلت اجتماعی نمایان می‌گردد در این حالت اصالت موجب تعهدات فردی و تعهدات محیطی در جامعه می‌گردد که تعهدات فردی موجب شرافت شخصی و مسئولیت‌پذیری فرد و تعهدات محیطی موجب احساس تعلق و دین و درنهایت مشارکت اجتماعی می‌گردد. در این حالت ارتباط و تصورات فردی که از تجربه زیستی فرد از عوامل محیط دریافت شود، در ایجاد خاطره و حس تعلق مکان مؤثر بوده و درنهایت موجب هویت مکان می‌گردد.

منابع

- امین خندقی، آرزو. (۱۳۹۰). نقد و مقایسه ویژگی‌های انسان کامل در اسلام، ادبیات عرفانی و اومانیسم، پایان‌نامه کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشکده زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت‌معلم سبزوار.
- پرتویی، پروین، (۱۳۸۲). پدیدارشناسی مکان، اصول و متدولوژی، پایان‌نامه دکتری شهرسازی، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران.
- توکلی، طاهره. کاظمی، افسانه. (۱۳۹۲). وو - وی"، مهم‌ترین وصف انسان کامل از دیدگاه لائوزی، مجله علمی پژوهشی مطالعات عرفانی، دانشکده علوم انسانی دانشگاه کاشان، ۱۸، ۵۹-۸۲.
- رستمی نسب، عباسعلی، (۱۳۸۲). زرتشت و تربیت، مطالعات ایرانی، ۴، ۶۱-۷۴.
- رضازاده، راضیه، (۱۳۸۴). تقابل اصالت و حس مکان، فصلنامه فرهنگستان هنر.
- رهنمایی، حسین. (۱۳۹۷). مقایسه انسان مطلوب در اسلام و تائوئیسم با تأکید بر نهج‌البلاغه و تائوته چینگ، معرف ادیان، ۱۰ (۳۷)، ۴۵-۶۴.
- زبردست، اسفندیار و امامی، سید محمد، (۱۳۹۱). بررسی و ارزیابی اصالت طرح‌های توسعه شهری در بافت‌های تاریخی (مطالعه موردی: طرح احیای میدان امام علی(ع) اصفهان)، فصلنامه مطالعات شهر ایرانی اسلامی، ۹: ۲۴-۱۵.
- شرکت مهندسی مشاوره باوند، (۱۳۸۶). گزارش طرح تفصیلی و الگوی توسعه منطقه ۱۲ شهرداری تهران. طرفی، علیرضا. (۱۳۹۸). نظریه زمینه‌ای شناسایی پیامدهای حاشیه‌نشینی مؤثر بر جرائم خشن در شهر اهواز، فصلنامه دانش انتظامی خوزستان، دفتر تحقیقات کاربردی فرماندهی انتظامی استان خوزستان، ۸ (۲۸)، ۱۰۹-۱۴۲.
- عمید، حسن. (۱۳۶۲). فرهنگ فارسی عمید، انتشارات ابن‌سینا، تهران.
- فدایی نژاد، سمیه. و حناچی، پیروز. (۱۳۹۳). بررسی و تبیین سیر تحول سیاست‌ها و برنامه‌های حفاظت از میراث فرهنگی، بازه زمانی سال ۱۳۵۷ تا ۱۳۹۱، دو فصلنامه مطالعات معماری ایران، ۳ (۵)، ۲۱-۳۴.
- فدائی نژاد، سمیه و عشرتی، پرستو. (۱۳۹۳) واکاوی مؤلفه‌های بازساخت اصالت در حفاظت میراث فرهنگی، نشریه هنرهای زیبا - معماری و شهرسازی، ۱۹ (۴)، ۷۷-۸۶.

- قرائی، فیاض. (۱۳۸۲)، انسان آرمانی از منظر مکاتب خاور دور، مطالعات اسلامی، ۵۹، ۹۱-۱۲۴
- کاشی، حسین، بنیادی، ناصر. (۱۳۹۲)، تبیین مدل هویت مکان-حس مکان و بررسی عناصر و ابعاد مختلف آن، نشریه هنرهای زیبا - معماری و شهرسازی، ۱۸(۳)، ۴۳-۵۲.
- کلانتری خلیل‌آباد، حسین و درخشانی، نجلا، (۱۳۹۳)، راهبردهای پایداری کالبدی - اجتماعی در محلات تاریخی مطالعه موردی: محله عودلاجان تهران، فصلنامه علمی - پژوهشی مطالعات شهری، ۱۰: ۳-۱۴.
- مسعود، محمد، حجت، عزت، و ناسخیان، شهریار. (۱۳۹۱). جایگاه اصالت در مرمت بافت. مجله معماری و شهرسازی آرمان‌شهر، ۹: ۲۷۱-۲۸۴.
- معین، محمد. (۱۳۸۳). فرهنگ فارسی (تلخیص شده شش جلد)، نشر سرایش، چاپ ششم.
- مهدیزاده، سارا. (۱۳۹۷). سیر تحولات رویکردها در مورد حفاظت از منظرهای فرهنگی از قطعنامه ونیز ۱۹۶۴ تاکنون: با نگاهی به ایران، مجموعه مقالات کنگره بین‌المللی معماری و شهرسازی معاصر پیشرو در کشورهای اسلامی، ۱۹ و ۲۰ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۷، مشهد، دانشگاه فردوسی مشهد.
- نقی زاده، محمد. (۱۳۷۹)، رابطه هویت و سنت معماری ایران با مدرنیسم و نوگرایی، هنرهای زیبا، ۷.
- Arora, Vipin & Khazanchi, Deepak. , (2010), **Sense of Place in Virtual World Learning Environments: A Conceptual Exploration**, Proceedings of the Fifth Midwest Association for Information Systems Conference, Moorhead, MN May 21-22.
- Chakravarthi, Ram-Prasad, (2005), **Eastern Philosophy**, London: Weidenfeld & Nicolson, cassell publisher.
- Coomer. (1999), **Quest for a Sustainable Society**, Oxford, Pergamon Cowan, Robert, 2005, The Dictionary of Urbanism, London, Street Wise Press
- Creswell, John W, & Poth, Cheryl N. (2016), **Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches**: Sage publications.
- Ehteshami, Azin, & Soltaninejad, Mehdi. (2020), **The Concept of Authenticity in Restoration Analysis of Monitoring and Restoration in the Authenticity Preservation of Cultural Heritage**. Advances in Anthropology, 10(7), 81-96.
- Fitzpatrick, G. (2003), **The Locales Framework: Understanding and Designing for Wicked Problems**, Kluwer Academic Publishers.
- Halpenny, Elizabeth A. (2006), **Environmental Behaviour, Place Attachment and Park Visitation : (A case study of visitors to Point Pelee National Park)**, Recreation and Leisure Studies, Waterloo, Ontario, Canada.
- Jokilehto, J.(2007) **History of Architectural Conservation**; Routledge: London, UK.
- Kellner, M.M. (۱۹۹۰). **Maimonides on Human Perfection**: Scholars Press.
- Gerard Kyle & Alan Graefe & Rober Manning. (2005), **Testing the Dimensionality of Place Attachment in Recreational Settings, In Recreational Setting**, Environment And Behavior, 37(2), 153-177
- ICOMOS.(20۲۰), International Council on Monuments and Sites. Available online: <https://www.icomos.org/en/about-icomos/mission-and-vision/history> show all & start (accessed on JUNE 2020).
- C.Manzo, Lynne & D.Perkins, Douglas. (2006), **Finding Common Ground: The Importance Of Place Attachment to Community Participation and Planning**, Journal Of Planning Literature, 20(4), 335-350.
- Mitchell, Nora. (2008), **Considering the Authenticity of Cultural Landscape**. APT bulletin, 39(2/3), 25-31.

- Plevoets, Bie. (2014), **Retail-Reuse: an interior view on adaptive reuse of buildings**: Universiteit Hasselt
- Rapport, F & Wainwright, P, 2006, " **Phenomenology As A Paradigm Of Movement** " *Nursing Inquiry* , 13(3).
- Salvesen, D. (2002), **The Making of Place**, Research on Place & Space Website, 12 July. 2020; <<http://www.matr.net/>
- Stedman, Richard C. (2002), **toward a social psychology of place: Predictive behavior from place-based cognitions**, attitudes, and identity, *Environmental Behavior*, 34, 561-581.
- Tuan, Yu. Fi. (1977), **Space and place: The perspective of experience**. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Tuan, Yu. Fi. (1980), **Rootedness versus sense of place**, *Landscape*, 24, 3-8.
- Ujang, Norsidah. (2012), **Place Attachment And Continuity Of Urban Place Identity**. *Social and Behavioral Sciences*, Vol. 94, PP. 056-064.
- Venice Charter, R. (1964), **International Charter for the Conservation and Restoration of Monuments and Sites**; (Adopted by in ICOMOS 1965); ICOMOS: Venice, Italy
- Wong, Liliane. (2016), **Adaptive reuse: extending the lives of buildings**: Birkhäuser.
- Yazdani Mehr, Shabnam. (2019). **Analysis of 19th and 20th century conservation key theories in relation to contemporary adaptive reuse of heritage buildings**. *Heritage*, 2(1), 920-937.
- Zabkar Vesna & Tomaz Kolar. (2010). " **A consumer- based model of authenticity: An oxymoron or the foundation of cultural heritage marketing?** " Elsevier Ltd.
- Zhao, Huanxi. (2018), **How Can It Be More Real? A Case Study to Present the Authenticity of a Local Heritage District from the Perspective of Regional Spatial Morphology**, *Sustainability*, 10, 1715.